

[Parkov.]

bydende Nødvendighed for Centralorganisationen nu at søge gennemført en hertil svarende væsentlig Forbedring af de ældre Assistenters Lønningsvilkår.“

Man hører Gang paa Gang gennem Aarene, at der maatte dog være Mulighed for en Løsning ved Oprettelse af en Klasse, saaledes som det er nævnt her.

I den Betænkning, som Udvalget har afgivet, og som ledsager Lovforslaget, nævnes det, at man muligt kunde tænke sig at komme til nogle færre Kontrolstillinger end tidligere, idet man havde givet adskillige Adgang til fra Assistent at forfremmes til Overassistent, og at altsaa den Udgift, der er forbundet med denne Oprykning, i nogen Maade skulde kunne afbødes derved. Jeg skal ikke kunne sige noget om, i hvor stor Udstrækning dette kan ske; men hvis der er noget om det, er det i hvert Fald en Ting, som i sin Tid er accepteret af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, da han var Minister, idet han siger, naar han vil gøre det muligt for Assisterer at rykke op til Kontrolører, at han kunde tænke sig for at bøde noget paa de derved forbundne Udgifter, at en Del af Assistentstillingerne blev forandret til Kontoriststillinger.

Det forekommer mig altsaa, at man her er inde paa akkurat den samme Fremgangsmaade, som er antydnet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det siges i Betænkningen, at Virkningen af Overassistentstillingens Oprettelse vil for det omhandlede Forholds Vedkommende være den, at mange ældre Assisterer vil søge Avancement gennem Overassistentklassen til Stationsforstander, Postmester, Toldforvalter eller lignende, saaledes at Levealderen for de Assisterer, som søger Kontrolørstillinger, bliver betydelig lavere end i Øjeblikket. Ogsaa en Virkning, som man fra Assistenternes Side maatte hilse med Glæde.

Jeg tror, at det, som Forholdene ligger, vil være rigtigt at tage denne Sag op til Behandling og, hvis der i øvrigt er Tale om Ønsker, saa at henvise disse, saafremt de ikke kan motiveres paa samme Maade som dette med, at der er ganske særlige Forhold til Stede, til Overvejelse, naar der bliver Tale om en samlet Lønrevision. Vi ved jo, at det er paalagt Regeringen at forelægge en Plan til Revision af Tjenestemandsløven i Samlingen 1929—30, og jeg mener da, at alt, hvad der ikke er af ganske særlig Beskaffenhed, bør vente til den Tid. Men det forekommer mig, at det Forhold, vi her omhandler, er af saa særlig Art, at det for-

tjener allerede nu at tages op til Overvejelse og til Løsning.

Jeg skal derfor for mit Vedkommende tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

A. M. Hansen: Ved Normeringslovforslagets anden Behandling i dette høje Ting i Marts Maaned gav mit Parti principiel Tilslutning til Tanken om at forbedre Avancementsforholdene for Assistentklasserne indenfor de store Etater, og i Overensstemmelse hermed kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Vi kan det ud fra den Betragtning, som vel fra alle Sider maa siges at være erkendt, at et passende Antal Avancementsstillinger indenfor de forskellige Tjenestemandsgupper er et nødvendigt Led i Bestræbelserne for at tilskynde de paagældende Tjenestemænd til at sætte alle Evner og Kræfter ind paa at yde det bedst mulige hver paa sin Plads. Derfor vil sunde og gode Avancementsforhold altid være foreneligt med god og sund Økonomi for Staten, vel at mærke naar Avancement ikke foregaar udelukkende efter Alder, men saaledes, at Flid og Dygtighed tages i Betragtning. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte handlede derfor efter min Mening ret, da han som Minister i 1926 modsatte sig Tanken om Oprettelse af Avancementsstillinger med obligatorisk Oprykning.

Under Synspunktet: God Økonomi for Staten, var det jo ogsaa, at Sparekommissionen i 1921 i sin fortræffelige Afhandling om Principper for Avancement netop pegede paa, at det vilde være en for Staten daarlig Økonomi at forringe Avancementsmulighederne. Kommissionen siger i Betænkningen paa Side 215:

„at det Arbejde, som for Tiden iværksættes for at opnaa Sparsommelighed i Statshusholdningen, ikke bør tage Sigte paa en Forringelse af Avancementsstillingerne Antal; det vilde vel nok i Øjeblikket kunne nedbringe Statens Udgifter en Del, men i det lange Løb vilde det være en Foranstaltning, der var alt andet end økonomisk, navnlig paa Grund af dens indirekte Virkninger“.

Jeg mener, at her understreger netop Sparekommissionen — en Kommission, der var nedsat for paa alle Omraader at undersøge, hvor Udgifterne kunde nedbringes —, at sunde og gode Avancementsforhold indenfor en Tjenestemandsklasse er nødvendige og er god Økonomi.

Vender jeg mig nu til det foreliggende